

Niech żyje
Socjalizm!

CZĘSTOCHOWIANIN

TYGODNIK

Częstochowskiego Okręgowego Komitetu Polskiej Partii Socjalistycznej

Niech żyje
Rząd
Robotniczy
i Włościański

Prenumerata: Kwartalnie zł. 1.30. Z odnośnikiem do domu Zł. 1.65, gr. Rocznie 5.20 z przesyłką zł. 860.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA:
Częstochowa, ulica Kościuski Nr. 62.
Telefon Nr. 37. P.K.O. 66.600

Redaktor przyjmuje w poniedziałki od 3-4.
w piątki od 6-8.
Administracja czynna jest codziennie od godz. 17 do 20. W niedziele i święta 10-12.

Cena numeru 10 gr.

Dziesięć lat temu.

Jako rezultat wielkiej „mocarstwowej” akcji na Kijów — ziemię polskie dziesięć lat temu załała fala hord bolszewickich.

Tryumfalny pochód naszej armii zamienił się w straszny obraz już nie odwrotu, ale ucieczki, w której pozostawiono wrogowi nasze tabory i uzbrojenie — pozostawiano na pastwę rozwścieczonego a głodnego czerwono-armiejska ludność polskich miast i miasteczek.

Pozostawiono cały sprzęt zbroja. Z godziny na godzinę linia nieprzyjaciela coraz więcej zbliżała się do stolicy — echa działań pierwsze jaskółki — aeroplany wojskowe dochodziły Warszawy — budząc panicką trwogę wśród ludności cywilnej, ba, nawet wśród sfer oficjalnych.

Nasi najbliżsi polityczni sąsiadzi stracili nadzieję w przyszłe utrzymanie się Państwa Polskiego, a nie chcąc się narażać prawdopodobnym zwycięzcom, odmówili nam swej pomocy — mało tego utrudniali dowóz amunicji wojennej.

Rozgorączkowani „entuzjasci” po zdobyciu Kijowa, tłumnie wypełnili ulice stolicy, a przejeżdżającego do Belwederu Naczelnika Państwa, Józefa Piłsudskiego, witali huraganowymi okrzykami i wiewatami.

Gdy jednak pierwsze odgłosy wrzawy wojennej doszły stolicy — ulice wymarły — wiewatowicze rozjechali się, by szukać schronienia początkowo w Poznaniu — a potem gotowi do niezwłocznej emigracji zagranicę.

Instytucje państwowe śpiesznie ewakuowano — tłumy zaległy dworzec zachodni, panika ogarnęła panów „wielkomożnych”.

Nie poddał się temu owczemu pędowi do Poznania lud polski, dla którego Ojczyzna nie była terenem interesów handlowych, a była ziemią umiłowaną, — zroszoną krwią dziadów i pradziadów, bojowników zawsze i wszędzie i za każdą Wolność.

Nie obronili tej ziemi ani legionieści, ani generałowie, ani „pulkownicy” — nie znane były wtedy ich imiona!

Nie mówiło się wtedy o zmianie Konstytucji, ani nie doszukiwano się uszów i precedensów...

Działająca czwarta Brygada obywatelska stęknęła obelg i piwocin. Naczelnego Wodza Józefa Piłsudskiego!

Na czele rządu chłop polski Witos, a w Radzie Obrony Państwa stają ci, których dziś zwie się antypaństwowcami.

Cała dzisiejsza t. zw. opozycja dokłada heroicznych wysiłków, by rozpalik uczucia patriotyczne i rzese robotnicze i włościańskie powołać do szeregów obrońców zagrożonej Ojczyzny.

„Precz z małodusznością! Precz ze zwątpieniem! Trzeba ratować Ojczyznę!”

Państwo to Naród! Państwo to Wy!”

Tak się kończy odezwa, którą wydał prezes ministrów, Witos, „do braci włościan na wszystkich ziemiach polskich”.

„Wy najgoręcej milijacy Ojczyznę idźcie za przykładem społeczeństwa lwowskiego 1918 roku, które swym życiem ofiarą odparło wroga i zamknęło mu wrota do Polski!”

Tak brzmiał Rozkaz dzienny Nr. 1, wydany przez Generalny Inspektor Armii Ochotniczej, który na rozkaz Rządu Polskiego objął gen. J. Haller.



BOHATER PROLETARIATU — STEFAN OKRZEJA.

W obronie 300.000 drobnych dzierżawców

LIST OTWARTY DO P. PREZYDENTA RZPLITĘ J

1 października znajdują się dzierżawcy bez pracy, chleba i ziemi.

Panie Prezydencie!
Dnia 1 października 1930 r. wygasła moc obowiązująca ustawy o ochronie drobnych dzierżawców rolnych.

Ustawa ta broniła prawa do warsztatu pracy na roli około trzytysięcy drobnych dzierżawców niewielkie działki folwarczne najbardziej potrzebnych w

Rozkaz ten datowany 6 lipca 1920 roku.

I oto do walki stanął Naród! Stagnęła młodzież polska — robotnicza i wiejska, nierządno w szkolnych jeszcze ubraniach, by, ująwszy w garść karabin, stanąć do boju w obronie Polski.

W obronie Niepodległej Rzeczypospolitej Ludowej!

Nie te czy inne „genjalne” plany strategiczne! Nie to czy inne imię! Nie ta czy inna legenda!

Ale Wolna i Niepodległa Rzeczypospolita Ludowa powołała miliony do walki obronnej.

„Niepodległa, Zjednoczona Polska Ludowa”, której zapowiedź kończyła odezwa wydana przez Komendę Naczelną P. O. W. w październiku 1918 roku.

Trupami swymi pola bitewne ustąpił Lud Polski, w którego sercach było wtedy i dziś bije to wielkie umiłowanie Ojczyzny, za którą życie oddał Traugutt, ks. Brzózka, Okrzeja i Montwiłł — a imię ich milion!

Zatrzymała się straszna nawała bolszewicka, którą zahamował zdecydowany a zawsze ofiarny lud polski.

Obudził się duch armii i jej dowódców — wsparci przez Naród, hordy czerwone niemal u progu stolicy rozbito, a ziemię polską od najazdu zwolniono.

Dokonawszy tego czynu — obrońcy odeszli do swoich warsztatów i pługów, dalszy los Państwa powierzając Sejmowi i Rządowi!

Do historii Polski dorzucili jeszcze jedną wielką, a niezapomnianą i szlachetną kartę dziejów Narodu!

Tak oto było dziesięć lat temu — taka jest Prawda!

I prawdy tej nie załamią czy przez jednego narzucane „Cuda nad Wisłą”, czy też „genjusze”, którym usłużyli w wiernopoddanym hołdzie gotowi przypisać całą zasługę zwycięskiej obrony.

Nie Piłsudski, nie Weygand czy „błogosławienstwo Boże” uratowało Polskę ale wielki, w rozpaczy pojęty,

CZYŃCIEL CAŁEGO NARODU!

A jako smutne memento, wyprawy kijowskiej, w dniu dzisiejszym święcimy oderwanie ziem polskich na Kresach od swej matczynej polskiej, co dokonane zostało w paryżu 28 lipca 1920 r. na konferencji ambasadorów, a w dniach 6 i 10 sierpnia 1920 r. ostatecznie weszło w życie jako ponure karta tragedji Śląska Cieszyńskiego.

O tem również nie należy zapominać przy rachunku sumienia z okresu przed dziesięcioma laty!

Polsce.

Zaden z dotychczasowych Sejmów w Polsce nie powyższy się naruszyć istniejącej od 10 lat ustawowej ochrony drobnych dzierżawców rolnych. Każdy z Sejmów bowiem rozumiał doniosłość ochrony życia tych najczęściej bezrolnych i małorolnych chłopów, którzy w czasie wojen, gdy folwarki leżały odlegiem, objęli w posiadanie opuszczone pola i pracą swoją zmienili je na żywe łany.

Sejm obecny i poprzedni poszły dalej: stanęły na zdecydowanym stanowisku uwłaszczenia drobnych dzierżawców rolnych, wywiązując dwukrotnie — niestety bezskutecznie — rząd do przedstawienia sobie projektu ustawy o uwłaszczeniu drobnych dzierżawców. Sejm obecny, dnia 21 lutego 1920 r. przyjął projekt nowej ustawy, przedłużającej ochronę i rozszerzającej ją na nowe tysiące drobnych dzierżawców, którzy objęli działki dzierżawne po 28 sierpnia 1924 roku, dalej na drobne dzierżawy łąk i pastwisk; wreszcie na dzierżawy na spółkę i dzierżawy na odrębek.

I nagle, jak piorun z jasnego nieba na jeden dzień przed uprawomocnieniem się tej nowej ustawy, Pan Prezydent zamknął sesję budżetową Sejmu i Senatu, później sesję odroczył i znowu zamknął. Ze strony rządu złoibono słowem wszystko, by ustawa ta nie weszła w życie, natomiast nic nie zrobiono, by zabezpieczyć los tych trzystu tysięcy biedaków, którym na 1 października 1930 r. grozi wraz rodzinami utrata kawałka chleba.

Na 1-go października 1930 r. cheiwi i bezliżni obszarnicy wyrzucą z dziełek tysiące chłopów z rodzinami, pozabawiając ich kawałka chleba.

Żale, przekleństwa i płacz dzieci, już dziś, jako zapowiedź krwawej mości tragedji na 1-go października — rozlegają się po wsiach, gdziekolwiek się znajdują drobni dzierżawcy. Po wsiach idzie wieść, że obszarnicy i wrogowie Ludu swoimi wpływami spowodowali zamknięcie prac Sejmu i Senatu, by spariżować uwłaszczenie i wyrzucenie niepotrzebnych im już biedaków.

Panie Prezydencie Ci, co przedkładali Ci do podpisu akty zamykające obrady Sejmu i Senatu, nie zwracali uwagi na wiadome im dobre gospodarce i społeczne skutki przymusowej bezczynności parlamentu polskiego.

Kończąc nasz list otwarty imieniem 20.000 małorolnych, zorganizowanych w Związku Zawodowym Małorolnych, mamy przekonanie, że Pan, Panie Prezydencie, który przez jakieś tragiczne nieporozumienie dopuścił mimowoli do niebezpieczeństwa głodu i niedożywienia tysiącznym rzeszom drobnych dzierżawców, znajdziesz sposób, by odtworzyć kłękę społeczną, krwawą za urzucenia krzywdzonych i wszystko to, co w razie nieprzedłużenia ochrony drobnych dzierżawców grozi wsi polskiej na dzień 1-go października i następny — bieżącego roku.

Za Radę Główną
Związku Zawodowego Małorolnych
(—) R. Świątkowski pos. na Sejm
(—) W. Baranowski poseł na Sejm

Częstochowska Organizacja Młodzieży T. U. R.

Zbiórka wszystkich turowców w mundurach w niedzielę dn. 10 sierpnia r. b. o godz. 8 rano przed lokalem Klubu P.P.S. (ul. Kościuski 62), skąd udamy się do Pałacu na Akademicku ku czci Okrzeja i jego towarzyszek i towarzyszy o 10.30. Kasa Wykonawczy.

KRONIKA ROBOTNICZA

NAJWIĘKSZA W CZĘSTOCHOWIE
Biblioteka Tow. Oświaty i Kultury
(KOŚCIUSZKI 13)
otwarta we wtorki, czwartki i soboty od godz.
4-ej do 8-ej. Dla robotników znaczne ulgi —
bez kaucji, 1 zł. miesięcznie.

I tu policja bije,

W dniu 5 sierpnia r. b. zgłosili się robotnicy: W. F., zamieszkały w Kłobucku, przedmieście Skrzyszów i Wacław D. — zamieszkały w Puszczewie, gm. Węglowice i oświadczyli, że pracują przy budowie kolei Śląsk—Gdynia na odcinku Herby Nowe w ilości 250 robotników, u przedsiębiorcy C. Lubiński i K. Jaskulski — który zalega im z wypłatą zarobków od m-ca kwietnia r.b., wobec czego porzucili pracę w dniu 2-VIII r.b. Firma Lubiński i Jaskulski sprowadziła robotników z odcinka Wręczyce, aby wykonywali pracę za nas. Dla wykonania tej funkcji sprowadzono 7-miu policjantów, którzy bili kolbami, a zwłaszcza Nr. Nr. 1377, 2262 i 1106, a nawet puszczano w ruch bagnety. Policjanci pozwalali sobie na tego rodzaju uwagi: „myślni Śląsk wywalczyli, a wy idźcie sobie zagranicę, do waszej kongresówki. Stanowisko policji — dało ten skutek, że robotnicy sprowadzeni z Wręczyca przyłączyli się do strajkujących robotników, którzy wystali delegację do Częstochowskiego Okręgowego Sekretariatu Centr. Zw. Zaw. Robotn. Budowlanych celem interwencji.

Fraki wierzą tylko w kastety...

W ubiegłą środę stojąca na ustągach rządu „Fracja Rewolucyjna P. P. S.” a właściwie B.B.S. ogłosiła zebranie, robotników na „Częstochowiance”. Zeszło się dużo ludzi, lecz „rządowe fraki” ogłosiły, że wiec się nie

odbędzie. Dlaczego? Bo na zebranie to przybył z ramienia naszej partii, tow. Dederko, aby przeprowadzić z temi panami publiczną dyskusję.

Tow. Dederko przyszedł sam, nie miał bojówki, rewolweru czy pałki, a „fraki” boją się publicznej dyskusji, gdy nie mają pałek.

Jak się dowiadujemy, panowie z frakcji chcą powetować sobie klęskę, postanowili sprowadzić na „Częstochowiankę” swoją bojówkę z poza fabryki, ale na taki „wiec pod pałkami” nikt się nie kwapi...

Rozhodząc się robotnicy mówili do siebie, że „fraki” mieli na zebraniu 6 zwolenników: 3 swoich mówców, i 3 w białych czapkach...

Rozłam w Zw. Legjon.

Rozłam w Związku Legionistów i Peowików, jak przewidywaliśmy nastąpił: Prace grupy demokratycznej na terenie całej Polski posuwa się dość naprzód.

W Częstochowie również utworzyła się odnośna organizacja i ma swój lokal przy ul. Piłsudskiego 31. Grupa ta wydała odezwę utrzymaną w spokojnym tonie, natomiast obóz wierznych sanacji preforjanów odpowiedział spóźnionymi wykluczeniami, oskarżeniami o bolszewizm i osobistymi wycieczkami.

Kto się gniewa — ten nie ma racji, mówią hindusi.

Zagrożona unicestwieniem grupa rządowa mobilizuje do mas. Na jeździe legionistów w Radomiu sprowadza 2000 strzelców, a w Częstochowie choć przed rozłamem było tylko 40 członków, to wyjeżdża ich 67. Cudowne rozmnożenie. Śmiech bierze.

Pan Paradowski stroi się w cudze piórka

W ostatnim czasie, gdy na skutek wystąpienia Rady Klasowych Związków w Częstochowie i Rady Gminy Huta Stara, podwyższone zostały o 1 zł. zarobki robotników zatrudnionych na robotach publicznych w gminie Rędziny i Huta Stara, zjawił się nagle pan Broisław Paradowski...

Jak Cadyk z Kalwarji, jak sam Switalski opowiada o tych dobrociach, które on, pan Broisław zrobił dla robotników... Czujemy się przybiti wesołością p. Broisława i pytamy go skromnie: Tuzes waleczny rycerzu! Gdzie to dokonywał cudów swej wesołości? Bo ci delegaci, którzy koło sprawy podwyżki zabiegali, nigdzie nie mogli Pana ujrzeć!

Niech Pan Paradowski lepiej wyłomocze robotnikom, jak to na „Częstochowiance” i Blichowni oddał robotników na łup kapitalistom, a nie okłamuje ludzi swoimi starami, których wogóle nie było.

Musimy podkreślić niesłychany, nawet w

naszych stosunkach fakt: 29 lipca zgłosili się bezrobotni z gminy Poczesna i oświadczyli, że w czasie gdy interwelowali w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, aby ich nie pomijano przy zatrudnianiu, urzędniczka z okienka nr. 1 kazała się udać do p. Paradowskiego,

gdyż, jej zdaniem on sprowadza w Sejmiku listy przyjęte na roboty drogowe. Standall! Co p. Paradowski agitator BB. ma do gadania w Sejmiku? A może Wydział Powiatowy i Urząd Pośr. Pracy są ekspozyturami BB.

TEATR „ODEON”

Od piątku 8 sierpnia 1 dni następnych.

NA EKSTRANIE WIELKA SENSACJA
Najnowsza powieść słynnego autora angielskiego
EDGARA WALLACE p. t.

BIAŁY MANDARYN

Poleźny dramat ilustrujący tajemnicze spełunek chińskich.

W rolach głównych: prześliczna — Florence Vidor i niezrównany — W. Oland

NAD — — **Kronika Filmowa** aktualności chwili bieżącej.

Na scenie: Występy Artystów Warszawskich
Teatrów Rewjowych pod kierunkiem T. MERGLA
Dziś **Wspaniała Rewjotka** Dziś
Szczegóły w programach.

Ceny miejsc niższe — Krzesła parterowe tylko 1 zł.

DO STOW. SPÓŁDZ.

„Jedność” w Częstochowie

nadeszły świeże transporty WĘGLA

najlepszych gatunków, które poleca się P. T. odbiorcom w każdej ilości po cenach i na warunkach przystępnych.

Sprzedaję na miejscu w składzie przy ul. 1 Maja 6, oraz na żądanie dostawa do domu.

Najlepsze i najtańsze źródło zakupów:

HURTOWY SKŁAD mąki pszennej krakowskiej i kaliskiej, mąki żytniej częstochowskiej itd.

JAKÓBA GĄSIOROWICZA

Częstochowa, ul. Narutowicza 7. Tel. 4—80.

Przed zakupem u konkurencji, prosimy porozumieć się z nami.

CZĘSTOCHOWSKI MŁYN PAROWY

B-ci RUBINSTEIN

Stacja „Stradom”

Bocznica własna.

Nowocześnie urządzony młyn dostarcza mąki żytniej, pszennej i otręb. Przyjmuje się również zboże na przemiał. Dostawa natychmiastowa, obsługa solidna. Mąka różnych gat.

„BLIŻYNIĄK”

NA DALEKIM WSCHODZIE

WSPOMNIENIA ZESŁAŃCA.

Tam, gdzie kolej syberyjska przecina żelaznym węzłem step bałagański, tysiące, tysiące kilometrów na wschód od równin naszego kraju, leży mała wioska Tireti, która pięknymi domkami o dużych oknach, i szerokich bramach wjazdowych otacza linie kolejową. Obok wioski znajduje się stacja kolejowa tej samej nazwy.

W odległości 200 kilometrów, na północ, nad brzegiem pięknej rzeki Angary leży powiatowe miasto Bałagańsk.

Wyżej, w odległości 5 kilometrów od Bałagańska, do Angary wpada inna rzeka: „Un-ga”, która wypływa z południowych krańców stepu bałagańskiego, otaczając swemi wodami tak zwaną fortecę mongolską.

Idąc 300 kilometrów w górę rzeki Angary znajdujemy stolicę Syberji, Irkuck, który rozpostarł się „niemal” nad brzegiem Bajkału.

Bajkał, „święte morze” Burjatów, jest właściwie jeziorem położonym na wzgórzach otoczonymi górami i ma wygląd długiej kieszki położonej w poprzek syberyjskiej linii ko-

lejowej. Wskutek takiego położenia tej kieszki burjackiej, podróżnik udający się dalej na wschód ma dwie drogi do wyboru: albo nokoło jeziora pociągami, albo też pociąg „wsia” na łamacz lodów i przepływa sobie na drugi brzeg, poczem razem z pasażerami mknie do Władywostoku, Chin i zamorskiej Japonji.

Podobieństwo Bajkału do kieszki na tem się nie kończy. Jak nas rzeźnicy, czy masażerze lubią z jednej strony dolać wody do kieszki, a z drugiej wypuścić, tak samo i Bajkał z jednej strony polyka wodę z rzeki Selingi, a wypuszcza ją do Angary.

Ale dosyć tych porównań.

W roku 1901 po dość długim więzieniu, komedji Sądu Wojennego i oczekiwaniu na rozporządzenie z Petersburga, (co łaskawie z nami zrobią) przyjechał oficer z rozkazem „imperatorskiej mości” Mikołaja II, w którym było powiedziane:

„Wysłać na Daleki Wschód: Tadeusza Orlika, Teodora Osóbke, Bolesława Bergera.”

Wysłano nas razem do Moskwy, gdzie w Butyrkach (słynne więzienie) spotkaliśmy skazanych na karę śmierci: Konrada Jeziorowskiego, Karsza, Mrozika, Glińskiego i zdrajcę Krawczyka — ze sprawy sosnowieckiej o zabicie na kopalni „Saturn” szpiega Mazura, — Woźniaka i Swiderskiego ze sprawy

warszawskiej o zabicie szpiega Grzesiaka i Piotra Czerwińskiego z naszej częstochowskiej sprawy o zgładzenie szpicla Szancenberga, który koniecznie chciał wykryć tajną drukarnię „Robotnika”.

Z Moskwy wywożono nas po jednym, po dwóch, tak że dopiero po kilku miesiącach, po zwiedzeniu niemal wszystkich etapowych więzień w Rosji Europejskiej i Syberji wysadzono mnie na wspomnianą stację Tireti i oddano w ręce żołnierzy, którzy dostarczyli mnie do Aleksandrowskiej kategorii.

Stąd po całomiesięcznym oczekiwaniu na decyzję generała-gubernatora wysłano mnie do ujścia rzeki Udy.

Miejscowość ta leży w odległości 300 kilometrów na północ od wielkiej linii kolei syberyjskiej. Klimat jest chłodny, ziemia urodzajna. Wiosna zaczyna się późno, a czasem (choć rzadko) w „źniwa” trzeba zakładać rękawice.

Dalej na północ dróg niema; można posuwać się tylko wierzchem na koniu, lub rzeką wśród gór i lasów. Zimą mróz dochodzi do 47 stopni. Lato jest krótkie, lecz ciepłe. Kiedy wiatr zawieje od północy, przynosi z tundry Turchańskiej miljardy; wprost całe chmury małańskich muszek, które gnieźdzą się w moczarach i bagnach nieprzebytych. (Ciąg dalszy nastąpi.)

Ceny ogłoszeń:

Miejscowo przed tekstem cała strona 400 zł. Za wiersz wysokość 1 mm. w tekście 60 gr. Komunikaty i nadesłane 50 gr. Zwyczajny 40 gr. Nekrologi do 60 mm. 25 gr. powyżej 60 mm. 20 gr. drobnie za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaokrąglanie pracy o 30 proc. taniej. Ogłoszenie tabelaryczne, zagraniczne i fantazyjne 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 1-pozą tekstem 4-aspaltowy. Za tytuł ogłoszeń nadesłanych Redakcja nie odpowiada.